

Okresní soud Prachatice

k sp. zn. 8 C 10/2020

V [redacted] dne 3. května 2022

Žadatel: [redacted]

Povinný subjekt: Okresní soud Prachatice, se sídlem Pivovarská 3, 383 18 Prachatice

Žádost o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím

- 1) Žádám o zaslání anonymizovaného rozsudku ve věci projednávané Vaším soudem ve věci žalobce [redacted], IČ: [redacted] proti žalované [redacted].

S pozdravem

[redacted]

[redacted]
[redacted]
[redacted]
[redacted]

[redacted]

OKRESNÍ SOUD V PRACHATICÍCH

Pivovarská 3, 383 18 Prachatice,
tel.: 388 305 111, fax: 388 305 154, e-mail: podatelna@osoud.ptc.justice.cz, IDDS: iurabu8

NAŠE ZNAČKA: 9 Si 38/2022
VAŠE ZNAČKA:
DNE: 5. května 2022

Vážený pan

Vážený pane [redacted],

k Vaší žádosti o informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, Vám v anonymizované podobě zasíláme rozsudek Okresního soudu v Prachaticích ze dne 9. února 2022, č. j. 8 C 10/2020-156.

S pozdravem

JUDr. Simona Vojíková
místopředsedkyně Okresního soudu v Prachaticích

Příloha

Rozsudek č. j. 8 C 10/2020-156

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Prachaticích rozhodl soudkyně Mgr. Miladou Trůblovou ve věci

žalobce: [redacted], narozený [redacted], IČO [redacted]
místem podnikání [redacted]

proti
žalovanému: [redacted], IČO [redacted]
sídlem [redacted]
zastoupená advokátkou [redacted]
sídlem [redacted]

o zaplacení 151 754 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žaloba žalobce, aby žalovanému byla uložena povinnost k zaplacení částky 151 754 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 10 % z částky 151 754 Kč od 4. 12. 2019 do zaplacení, **se zamítá.**
- II. Žalobce je **povinen** zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 147 658,72 Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám zástupkyně žalovaného.

Odůvodnění:

1. Žalobce žalobou podanou u soudu dne 5. 12. 2019 navrhl, aby žalovanému byla uložena povinnost k zaplacení částky 151 754 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 4. 12. 2019 do zaplacení s odůvodněním, že žalobce je soukromý zemědělec, který zemědělsky hospodář na pozemcích v katastrálním území [redacted], jedná se o půdní bloky č. [redacted] 8 o výměře 2,14 ha, č. [redacted] 9 o výměře 4,16 ha, č. [redacted] o výměře 0,99 ha, č. [redacted] o výměře 2,38 ha a č. [redacted] o výměře 0,98 ha. Na těchto pozemcích žalobci vznikla škoda. Žalobce na pozemcích provedl osetí kukuřicí s celkovou výměrou porostu kukuřicí setou na zrno 10,65 ha. Žalobce zjistil, že v období od 28. 9. 2019 do 4. 10. 2019 došlo na uvedených pozemcích ke škodě na dosud nesklizených

polních plodinách, škoda byla způsobena zvěří. Kukuřice byla na uvedených pozemcích zničena či poškozena jejich částečným či úplným spasením, rozválením zvěří černou, a to v rozsahu nejméně 30 % rostlin. Tímto došlo k jejich úplnému zničení po pěstitelské stránce. Dle znaleckého posudku znalce [redacted] činí vzniklá škoda na čerstvě poškozeném porostu kukuřice 141 254 Kč. Za vypracování znaleckého posudku bylo uhrazeno 10 500 Kč, celkem tedy škoda činí 151 754 Kč. O způsobené škodě zvěří na honebním pozemku v dané lokalitě včetně vyčíslení výše náhrady škody žalobce dopisem ze dne 8. 10. 2019 informoval uživatele honitby, a to žalovaného, který v daném prostoru provádí dle zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, výkon práva myslivosti. Žalobce uplatnil podle § 55 odst. 1 a odst. 2 tohoto zákona nárok na náhradu škody. Žalobce se dále dopisem ze dne 26. 11. 2019 obrátil na žalovaného s návrhem dohody o náhradě škody, žalovaný na dopis reagoval negativně, škodu nezaplatil.

2. Ve věci byl vydán elektronický platební rozkaz, který byl zrušen k odporu žalovaného. Žalovaný v odporu namítl, že znalecký posudek, na jehož základě je podána žaloba, obsahuje věcné a formální nesprávnosti. Nemovitosti označené nejsou v pronájmu žalovaného. Objem škody je nadhodnocen a neodpovídá míře škody, jež by v konkrétně uváděném časovém úseku mohla způsobit standartní tlupa černé zvěře pohybující se na území pronajatém žalovaným. Škoda, jak je uvedena ve znaleckém posudku, nebyla způsobena v období od 28. 9. do 4. 10. 2019. V dalším vyjádření žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Námitky žalovaného směřovaly do znaleckého posudku znalce [redacted], jestliže ten prováděl místní šetření cca 2 hodiny, což je zcela nedostatečné na řádnou prohlídku zasažených pozemků. Obvyklé je, že místo se prohlíží i po sklizni kukuřice, aby mohly být spočítané poškozené rostliny, které jsou povalené a nejsou sklizené. Součástí posudku by měl být schématický náčrt poškozených míst a fotodokumentace pořízená na místě. Není uvedena plocha poškození porostu, která slouží k přesnému výpočtu škody. Nebyla provedena výnosová zkuška na zkusné ploše postižených pozemků, žalovaný nesouhlasí s uvedeným předpokládaným výnosem 7,07 t/ha. Pozemek označený znalcem jako parcela č. [redacted] je les a nikoliv zemědělský pozemek. Ani výměry pozemků uvedené ve znaleckém posudku nejsou správně uvedené. Cena znaleckého posudku 10 500 Kč neodpovídá kvalitám znaleckého posudku. Škoda na pozemcích začala vznikat dříve, nežli v měsíci září 2019.
3. K vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že dle něho soudní znalec postupoval dle dostupných metodik vydaných Ministerstvem zemědělství, znalec správně užil i výnosovou metodu, která z metodiky vychází. Znalec popsal porost jako průměrný, pro výpočet výnosu použil průměr z let 2016 – 2018, tedy 7,07 t/ha, který je ještě nižší, nežli byl stanoven pro rok 2019. Kukuřičné porosty se nacházejí v katastrálním území [redacted], jedná se o půdní bloky č. [redacted] o výměře 2,14 ha, č. [redacted] o výměře 4,16 ha, č. [redacted] o výměře 0,99 ha, č. [redacted] o výměře 2,38 ha (chybné údaje) a č. [redacted] o výměře 0,98 ha. Údaje z internetu se liší u bloku [redacted], protože správně jde o č. [redacted] a výměra 2,36 ha. Jedná se tedy o záměnu u bloku č. [redacted], kde je chybně uvedeno [redacted] a výměra je správně 2,36 a ne 2,38. Jestliže byly škody čineny již od srpna 2019, měl uživatel učinit kroky, aby škody eliminoval, především kontaktovat žalobce a domluvit se na společném postupu k zabránění škod.
4. Žalovaný dále ve vyjádření uvedl, že z předložených listin žalobcem je zřejmé, že údaje se liší v tom, v jakém katastrálním území se vlastně nachází půdní bloky, neboť v dopise ze dne 8. 10. 2019 žalobce uvádí katastrální území [redacted], v návrhu dohody o náhradě škody je taktéž uvedeno katastrální území [redacted], v žalobě již katastrální území [redacted] a ve znaleckém posudku [redacted] znalec uvádí katastrální území [redacted] nebo katastrální území [redacted], což jsou katastrální území, v nichž se označené půdní bloky vůbec nenachází. Z tohoto důvodu žalovaný dopis ze dne 8. 10. 2019 považoval za zmatečný a nesmyslný a nereagoval na něj. Žalovaný je uživatelem honitby v katastrálním území [redacted]. Pokud jsou identifikována označená čísla půdních dílců s těmi, která se nacházejí v katastrálním

území [REDAKCE], pak je zřejmé z výpisu registru LPIS vedeném Ministerstvem zemědělství ČR pro evidenci využití zemědělské půdy, že žalobce požaduje po žalovaném nahradit škodu na porostech kukuřice i na půdním dílci, na němž je trvalý porost rychle rostoucích dřevin, dále že žalobce, jako soukromě hospodařící rolník, užíval v roce 2019 a užívá i nadále pouze dva půdní bloky v katastrálním území [REDAKCE], a to č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE]. Zbývající půdní bloky, jejichž čísla se shodují s těmi, které označil žalobce do svých podání, užívali v roce 2019 a užívají i nadále zemědělství podnikatelé [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Žalobce tedy není aktivně legitimován k podání žaloby na náhradu škody na porostech kukuřice způsobené zvěří na půdních blocích č. [REDAKCE], č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE]. Žalovaný upozorňoval opakovaně žalobce od jara do podzimu roku 2019, že musí činit preventivní opatření k zabránění vzniku škody zvěří na kukuřici prostřednictvím svých členů, kteří osobně o této záležitosti hovořili se žalobcem. Žalobce však žádné preventivní opatření neučinil, ač mu tuto povinnost ukládá zákon o myslivosti. Půdní bloky užívané žalobcem v katastrálním území [REDAKCE] tvoří souvislé pole a jsou z jižní strany v bezprostředním sousedství na trvalo obývané usedlosti a ze strany západní jsou lemovány hlavní silnicí směr [REDAKCE] – [REDAKCE], je zde provozovna společnosti [REDAKCE] a ze severní strany jsou orientovány přímo na město [REDAKCE]. Území je hojně využíváno k rekreační chůzi a běhu, venčení psů je oblíbenou cyklistickou stezkou. Pole je obtížně a především bezpečně myslivecky obhospodařovatelné, proto byl žalobce požádán o součinnost. Žalovaný žádal o pomoc se zabezpečením pozemků, o prosečení pruhů, na kterých by bylo možné prasata bezpečně lovit, žalobce tak neučinil. Dále byl žalobce žádán o donesení preventivních prostředků na místo samé k zabránění či zmírnění škody na porostu, opět bez odezvy. Žalovaný byl naopak aktivní a činil jako každý rok i v roce 2019 řadu preventivních opatření k zabránění či zmírnění škody. V roce 2019 na ploše instaloval celkem 5 loveckých zařízení – žebříky, sedačku, kazatelnu a boudu na severní straně. Na tato místa docházeli členové žalovaného od června 2019 hlídat předmětné pole dle rozpisu služeb vypracovaného mysliveckým hospodářem, činili další preventivní opatření, obvod celého pozemku s kukuřicí byl opakovaně ošetřován pachovým ohradníkem instalovaným na latě a stvolý pomocí pěn s aktivním pachovým činidlem, obvod i vnitřek porostu kukuřice byl ošetřen lidskými vlasy, vstup do porostu byl ošetřen kbelíky s trusem velkých predátorů, došlo v nemalé míře k zintenzivnění lovu zvěře na daném území a za zhoršených světelných podmínek k plašení střílbou a podobně. Členové žalovaného zaznamenali při hlídání pole i sběr kukuřice neznámou osobou, která se v porostu pohybovala.

5. Dle veřejného registru půdy – LPIS je s účinností od 4. 11. 2016 jako uživatel půdního bloku č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] o výměře 2,36 ha zapsána firma [REDAKCE]. Jako uživatel půdního bloku č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE] je zapsána firma [REDAKCE] od 20. 3. 2010. Jako uživatel půdního bloku č. [REDAKCE] je s účinností od 10. 3. 2016 zapsána [REDAKCE], ta je dále od 27. 3. 2018 dosud zapsána jako uživatel půdního bloku č. [REDAKCE]. Žalobce je zapsán jako uživatel ve veřejném registru půdy s účinností od 6. 1. 2018 jako uživatel půdních bloků č. [REDAKCE] o výměře 4,16 ha a č. [REDAKCE] o výměře 2,14 ha. U půdního bloku č. [REDAKCE] je zapsána jako kultura rychle rostoucí dřeviny.
6. Žalobce dopisem ze dne 8. 10. 2019, který byl dle podacího lístku zaslán doporučenou poštou žalovanému [REDAKCE] dne 10. 10. 2019, uplatnil u žalovaného náhradu škody, kterou specifikuje tak, že v období od 28. 9. 2019 do 4. 10. 2019 na pozemcích v katastrálním území [REDAKCE], a to půdních blocích č. [REDAKCE] o výměře oseté kukuřice 2,14 ha, č. [REDAKCE] o výměře oseté kukuřice 4,16 ha, č. [REDAKCE] o výměře oseté kukuřice 0,99 ha, č. [REDAKCE] o výměře oseté kukuřice 2,38 ha a č. [REDAKCE] o výměře oseté 0,98 ha došlo ke škodám na dosud nesklizených polních plodinách, škoda byla způsobena černou zvěří. Plodina na uvedených pozemcích byla zničena či poškozena jejich částečným či úplným spasením a rozválením zvěří černou, a to

v rozsahu nejméně 30 % rostlin. Výše škody žalobce odhaduje na částku 128 000 Kč, která se odvíjí od celkové ztráty na produkci. K ověření pravdivosti tvrzení a okolnostech škody zvěří a zejména následně stanoveného rozsahu škody byl kontaktován soudní znalec [REDACTED], který v době 12. 10. 2019 rozsah škody zadokumentuje. Poté bude vypracován znalecký posudek. Žalobce tedy uplatňuje podle § 55 odst. 1 a 2 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, nárok na náhradu způsobené škody vůči žalovanému ve výši 128 000 Kč. Žalovaný je vyzván k uzavření dohody o náhradě škody v zákoně stanovené lhůtě 60 dnů ode dne doručení výzvy s tím, že pokud nebude dohoda uzavřena, nárok bude uplatněn u soudu.

7. Výzvou k úhradě – předžalobní upomínkou ze dne 26. 11. 2019 žalobce prostřednictvím svého právního zástupce vyzývá žalovaného k úhradě částky 151 754 Kč z titulu náhrady škody způsobené černou zvěří na pozemcích, které užívá. Soudu byla předložena tato výzva v kopii s poznámkou, že byla odeslána dne 26. 11. 2019.
8. Ve věci byli slyšeni svědci. [REDACTED] vypověděl, že je člen [REDACTED]. Svědek vypověděl, že někdy v říjnu 2019 volal pan [REDACTED], hospodář žalovaného, že byla nahlášena škoda na porostu kukuřice. Ten den spolu prošli pozemky, věděli, že jde o kukuřici žalobce. Na základě svých zkušeností usoudil, že škoda nevznikla za posledních pár dnů, ale škoda je staršího data. Na to usuzoval podle znaků, které zde byly, a to vyšlapané cesty, vyválená, vyšlapaná místa v porostu, stopy a trus zvěře. Kukuřice byla zralá, měla vylámané palice. Měla již být v té době sklizená. Pokud byly činy preventivní opatření, ví o tom, že se na pole něco dávalo, on u toho nebyl, ale ostatní členové se o tom bavili. Na pozemcích bylo loveno, nemohlo toho být moc, protože na pozemku nejde lovit, střílelo by se do obce, nebyly tam průseky, které se dělají při setbě. Ví o tom, že žalobce byl žádán, aby nějaká opatření učinil, to vše ví z doslechu. On sám v té době již nelovil, ale ví, že ostatní tam chodili, že se střídali v noci. Na místo se dávali pachové značky, vlasy na kůlky nebo spreje s pachem. Není možné, aby škoda, vznikla během jednoho týdne, aby se shromáždilo na místě tolik černé zvěře. Podle trusu a chodniček se dá určit stáří vzniku škody, povalené rostliny jsou již zaschlé a na stopách vyrůstá plevel. Pokud by se jednalo o nový chodniček ve stáří do týdne, tak ten by byl sterilní. Na místě viděl chodničky, které nebyly zarostlé, a na některých už byl plevel. Starší trus byl také zaschlý, tvrdší, viděl i čerstvé stopy, zvěř tam procházela. V hořejší části pozemku viděl pobytové znaky černé zvěře, ale nebylo jich moc. Nedokáže odhadnout, jako měrou byly stopy čerstvé a jakou nebyly.
9. Svědek [REDACTED] vypověděl, že je členem žalovaného mysliveckého spolku, je bratrancem žalobce. O vznikající škodě na porostu kukuřice žalobce se dozvěděl již koncem měsíce června, kdy pořádali dětský den ku příležitosti konce školního roku a zde se již hovořilo o tom, že žalobci vzniká na kukuřici škoda zvěří. Asi 14 dní po konci školního roku vzal žalobci spreje, pachový ohradník, který se dává, aby se zabránilo právě škodám prasat. Dával to žalobci u něho doma. V té době ještě na poli, které má žalobce u nich, škoda nebyla. On sám tam pěnu nastříkal, kterou pak doplňoval. Také od své kamarádky kadeřnice zajistil vlasy, které věšel okolo pole. Asi po měsíci se žalobce ozval, že na poli viděl černou zvěř a požadoval, aby se s tím něco dělalo. Od té doby hlídali kukuřici, domlouvali se, kdo a v jaký čas bude na místě. Místo je také hůře lovitelné, protože z jedné strany je silnice, z druhé strany vesnice a fabrika, chodí zde lidé, běhají, nebylo to jednoduché. Svědek žalobce žádal, aby v kukuřici udělal pruh, což žalobce neučinil. Jednou se i žalobce ptal, jestli nastříkal pachový ohradník, kdy žalobce sděloval, že neví, jak to má aplikovat. On sám zde žádné prase nestřelil, ulovil zde lišku a srnce. Poměrně intenzivně zde členové spolku hlídali, dělali opatření. Shodně pak vypovídali i ostatní svědci. Svědek [REDACTED], člen žalovaného, uvedl, že on sám se žalobcem o škodě nejednal. On jako finanční hospodář žalovaného, poté co obdrželi od žalobce výzvu, zjistil, že pozemky, které žalobce ve výzvě uvedl, nejsou v katastru nemovitostí. Žalobce označil jiné katastrální území. Také i označil půdní dílec, kde je trvalý porost rychle rostoucích dřevin. Jemu se to na první chvíli jevilo jako podvod. Dále zjistil, že žalobce na

uvedených pozemcích nehosподаří, že hospodaří pouze na dvou půdních dílcích podle výpisu LPIS. Bylo zjištěno, že žalobce vůbec není majitelem porostu. Také i škoda, která byla uvedena ve výzvě, byla nadhodnocena. Jestliže je uvedeno, že během sedmi dnů bylo sežráno a zničeno 42 tun obilí a krmná dávka na jedno prasce je cca 2,2 kg za den, z této je potom jenom 80 % rostlinná strava. Při výpočtu by vyšlo, že by místem muselo projít 200 prasat. Členové žalovaného činili různá preventivní opatření, ví, že kolegové instalovali pěny s pachovými ohradníky. Jeho bratr je veterinární lékař v [REDAKCE], zajistil trus divokých šelem jako repelentní prostředek, který instaloval pak na severozápadu pole, kde viděl stezky divokých prasat. Již na začátku měsíce srpna hovořil s panem [REDAKCE], který mu sděloval, že má začít chodit na prasata, protože se objevují škody na poli kukuřice. Kukuřice žalobce byla jediná, kterou měli. Hovořilo se vlastně o tom již od července. Od měsíce srpna chodili na pole pravidelně, telefonicky se domlouvali, kdo, kdy a kde bude. On chodil pravidelně, dvakrát až třikrát do týdne. Na pole chodili všichni aktivní členové. Na místě on instaloval konkrétně zástěnu. Ví, že pan [REDAKCE] žádal žalobce o průseky. Žalobce žádná preventivní opatření neučinil. První škody na kukuřici se objevily již v měsíci červenci, ne tak výrazné, ale byly tam. Nejvíce „to propuklo“ v srpnu. Někdy od poloviny srpna přistoupili právě k intenzivnímu hlídání. Hlídali na dvě směny. Na místě v roce 2019 byly myslivecká zařízení, a to dva posedy, dvě zástěny, dvě sedačky a jedna budka.

10. Předseda žalovaného, [REDAKCE], vypověděl, že o prvních škodách na kukuřici bylo jednáno se žalobcem kolem 20. června 2019. Pořádali myslivecký den pro děti, kde se již o škodách na kukuřici hovořilo. Tehdy pan [REDAKCE], příbuzný žalobce, slíbil, že věc se žalobcem projedná. Pole průběžně procházeli, na konci měsíce července na poli škody již byly, viděli tam prasata, byly zde poválené plochy 10 m na 10 m, kukuřici užívali jako kryt. V průběhu měsíce srpna chodili lovit, kdy i nějaká prasata nastríleli. Jedná se o hůře slovitelnou oblast, protože hned vedle pole jsou domy a je to nebezpečné. dělali různá opatření, kdy instalovali trus šelem, pachové ohradníky, intenzivně zde lovili. On byl přítomen sklizni, dne 22. října mu ráno volali s tím, že se bude sklízet kukuřice odpoledne, pokud na místo přijel, bylo již tři čtvrtě sklizeno. On zde právě tento den střílel prasce. Kukuřice v té době již byla plesnivá, otevřená a byla zaschlá, jestliže se zrovna jednalo o suchý rok. Tvrzený výnos z kukuřice žalobce nemohl mít. Honitba žalovaného je pouze v katastrálním území [REDAKCE], v katastrálním území [REDAKCE] žádné pozemky nemají. Neví, zda nějaká škoda vznikala na kukuřici v měsíci září a říjnu, kukuřice byla již poničená. Nejhorší to bylo v měsíci srpnu, protože v té době už byla sklizená řepka.
11. Shodně vypovídal i svědek [REDAKCE], který vypověděl, že o škodách na kukuřici se dozvěděl poprvé na dětském dnu. Od začátku měsíce července začali na předmětném poli vznikat škody. To zjistil vlastní pochůzkou v revíru, v roce absolvuje minimálně 200 vycházek do lesa, což je jeho povinností jako mysliveckého hospodáře. Tehdy měli ve sdružení pouze jedno kukuřičné pole, které bylo navázáno na porost řepky. Pole bylo nedoseté, což zjistil, protože postřelil lišku a do pole musel za ní. Rok 2019 byl také hodně suchý, zemědělsky se nedařilo. V poli zjistil pobytové znaky černé zvěře, tedy trus, rytí. Členy požádal o opatření, opravili myslivecká zařízení, která zde měli. Se žalobcem komunikoval [REDAKCE], který je jeho bratrancem. Někdy na přelomu měsíce června a července od něho dostal ochranné prostředky [REDAKCE], což je pěna a pachový bustr. Pan [REDAKCE] s ním jednal několikrát. On se žalobcem hovořil několikrát prostřednictvím pana [REDAKCE], kdy jej žádal o poskytnutí součinnosti, například o průsek pruhů, na kterých by mohly být posedy, a černá zvěř by se dala kontrolovat. Hovořili spolu někdy v měsíci červenci a srpnu. Žalobce působil, že se dohodnout nechce. Na místě měli myslivecká zařízení jako posed, zástěnu, kazatelnu. On vypisoval služby, na místo se chodilo hlídat. Na místě bylo v předmětné době uloveno 11 kusů srnčí zvěře, 15 kusů černé zvěře a 8 kusů škodné. V roce 2019 zde bylo 6 mysliveckých zařízení, dále zde zřizovali pachové ohradníky, pole hlídali, dostali vlasy na pachové ohradníky a trus ze zoologické zahrady. Žalobce žádná preventivní opatření nečinil. Kukuřice se

sklízela 22. října. Předtím se dne 12. října dělal posudek. Dopis, který je datovaný dnem 8. října dostali pozdě, takže se ani nemohli k šetření znalce jet podívat. Pozdě byli i upozorněni na to, že se pole bude sklízet, byli domluveni na polední hodinu, pak mu ale volal pan [REDACTED], že se pole seče dříve. On přijel kolem 12 hodiny a polovina až tři čtvrtě kukuřice bylo sklizeno. Svědek [REDACTED], člen [REDACTED], ke škodám vypověděl, že ty začaly v polovině měsíce července. V srpnu se začalo na poli intenzivně lovit, kdy měli nařízené služby od hospodáře. Kromě lovení zde dělali další opatření, dávali pachové ohradníky, vlasý a trus. Služby měli každých 14 dní, celých 14 dní tedy pole hlídala parta lidí, pak se parta změnila. Lovit chodit třikrát až čtyřikrát týdně. Kdy v srpnu začaly služby povinné. On sám tam střílel 4 prasata. Nejdříve byla prasata v sousedním poli řepky, pokud kukuřice jde do mléčných klasů, tak bylo vidět, že prasata začala chodit do kukuřice, byly zde vyšlapané cesty, kukuřice byla ožraná. Nejhorší byl asi srpen a začátek září. Na místě měli několik loveckých zařízení.

12. Svědek [REDACTED] vypověděl, že je členem mysliveckého spolku. Ohledně škod ví to, že finanční hospodář je informoval o tom, že přišla výzva od žalobce k úhradě škody. On na předmětném poli také byl, kde se tam střídali, měli rozepsány služby po večerech, aby na poli nevznikaly škody. On při své službě střílel tři prasata. Bylo to v době, kdy už byla posečená řepka, nepamatuje si přesně kdy, bylo to někdy na konci léta. Je to dohledatelné, neboť ke každému kusu je uvedená přesně zpráva. Ví, že na poli se dělala opatření, že se dělaly pachové ohradníky, že kolegové [REDACTED] a [REDACTED] přivezli ještě jeden posed, který se zde umisťoval, v okruhu bylo 6 nebo 7 mysliveckých zařízení.
13. Svědek [REDACTED] vypověděl, že se žalobcem hospodaří vedle sebe na polích. Svědek je také členem – hostem žalovaného. On měl na sousedním poli zasetou řepku, v době, kdy se sklízela, tak už bylo vidět, že zvěř chodila do kukuřice, bylo tam ryto. Řepku sklízela v polovině měsíce srpna. Z kombajnu při sklizni viděl po okrajích, že v kukuřici bylo ryto, že prasata kukuřici na kraji pole ryla.
14. Žalovaný předložil soudu potvrzení [REDACTED], která dne 16. 8. 2019 poskytla [REDACTED] trus velkých šelem (vlk, medvěd, tygr) v objemu cca 15 – 20 litrů, který byl určen na vytvoření pachových zábran proti divokým prasatům škodícím na zemědělských kulturách. Žalovaný dále soudu předložil soupis ulovené zvěře „2019 – černá zvěř – [REDACTED]“, ze které bylo zjištěno, že v místě označeném jako kukuřice, byla černá zvěř lovena v průběhu celého roku, v období měsíce srpna, září a října, a to do dne sklizně 22. 10. 2019 zde bylo uloveno 14 kusů černé zvěře, dále žalovaný dokládá, že v této době zde byla i lovena škodná a srnci. Dámské kadeřnictví [REDACTED] dne 11. 7. 2019 prodala dle příslušného potvrzení o nákupu mysliveckému spolku 10 kg vlasů.
15. Ze znaleckého posudku č. [REDACTED] znalce [REDACTED] vypracovaného dne 24. 10. 2019 bylo zjištěno, že na základě místního šetření provedeného soudním znalcem dne 12. 10. 2019 v době od 11:50 hodin do 13:45 hodin kukuřičných porostů nacházejícím se v katastrálním území [REDACTED] – půdní bloky č. [REDACTED], č. [REDACTED], č. [REDACTED], č. [REDACTED] a č. [REDACTED], kde je setá kukuřice na celkem 10,65 ha, bylo zjištěno na všech půdních blocích jednoznačné poškození porostu černou zvěří. Poškození spočívá v žíru na palicích, především v mechanickém poškození jako je pošlapání porostu, vyšlapané pěšiny, zálehy zvěří a podobně. Pobyt černé zvěře byl prokázán rytím, tak i stopami a trusem černé zvěře. Poškození se projevilo poválením, polámaním a pošlapáním plodiny, které je nevratné. Nevratné je i vylámaní palic kukuřice nebo jejich vyžráním. Na škodách se spolupodílí i zvěř srncí, která především ožírání kukuřičné palice. Na půdních blocích byly zjištěny její pobytové znaky. Znalec závěrem vyčísluje způsobenou škodu tím, že průměr poškození znalec stanovil ve výši 56 % s ohledem na předpokládaný výnos 7,07 t/ha a stanovené výkupní ceně na zrna na říjen roku 2019

3 350 Kč/t stanovuje škodu ve výši 141 254 Kč. K danému znaleckému posudku byl znalec ve věci vyslechnut, který uvedl, že vycházel z údajů, které měl od žalobce. Došlo k tomu, že si spletl půdní bloky, v posudku je uvedena nesprávně plocha č. ██████, se kterou sousedí plocha ██████, správně měla být uvedena právě tato plocha. Škoda se neměla vypočítávat tedy z plochy 10,65, ale jenom 10,63, kdy při výpočtu se jedná o 2 promile. On postupoval tak, aby určená škoda byla co nejobjektivnější. Porost jednak procházel, plochu rozdělil na 7 zkusných ploch, kdy u každé plochy stanovil její poškození. Na některých zkusných plochách bylo 100% poškození, a to zejména na okraji, na některých pak určil poškození 33 %, 42 % a 45 %, z tohoto pak učinil průměr. Rostliny na poli byly buď sklizeny, polámané nebo rozváleny, dále byly podryty, zlomeny a ožrány. Poškození on zjišťoval tak, že si porost nalétl dronem, kdy z pohledu z dronu má 10 fotografií. On sám na místě žádná myslivecká zařízení či pachové ohradníky neviděl.

16. Podle § 52 odst. 1 písm. b) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, uživatel honitby je povinen hradit škodu, kterou v honitbě na honebních pozemcích nebo na polních plodinách dosud nesklizených, vinné révě, ovocných kulturách nebo na lesních porostech způsobila zvěř. Podle odstavce druhého tohoto ustanovení vykonává-li právo myslivosti sdružení, ručí jeho členové za závazek k náhradě škody společně a nerozdílně.
17. Podle § 53 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, vlastník, popřípadě nájemce honebního pozemku činí přiměřená opatření k zabránění škod působených zvěří, přičemž však nesmí být zvěř zraňována. Stejná opatření může učinit se souhlasem vlastníka honebního pozemku uživatel honitby.
18. Podle § 55 odst. 1 písm. a) zákona č. 449/2001 Sb., nárok na náhradu škody způsobené zvěří musí poškozený u uživatele honitby uplatnit u škody na zemědělských pozemcích, polních plodinách a zemědělských porostech do 20 dnů ode dne, kdy škoda vznikla. Podle odstavce druhého tohoto ustanovení současně s uplatněním nároku na náhradu škody způsobené zvěří vyčíslí poškozený výši škody. Na polních plodinách a zemědělských porostech, u nichž lze vyčíslit škodu teprve v době sklizně, ji poškozený vyčíslí do 15 dnů po provedené sklizni. Podle odstavce třetího tohoto ustanovení poškozený a uživatel honitby se mají o náhradě škody způsobené zvěří dohodnout. Pokud uživatel honitby nenahradí škodu do 60 dnů ode dne, kdy poškozený uplatnil svůj nárok a vyčíslil výši škody nebo ve stejné lhůtě neuzavřel s poškozeným písemnou dohodu o náhradě této škody, může poškozený ve lhůtě 3 měsíců uplatnit svůj nárok na náhradu škody u soudu.
19. Podle § 55 odst. 4 zákona č. 449/2001 Sb. nárok na náhradu škody způsobené zvěří zaniká, nebyli poškozeným uplatněni ve lhůtách uvedených v odstavcích 1 až 3.
20. Soud se musí nejprve zabývat otázkou, zda nárok na náhradu škody byl žalobcem u žalovaného uplatněn řádně v souladu se shora citovanými ustanoveními. Ustanovení § 55 odst. 4 zákona č. 449/2001 Sb. představuje specifickou úpravu způsobu uplatnění nároku na náhradu škody způsobené zvěří u uživatele honitby. Jeho podstatou je prekluze práva (zánik, k němuž je soud povinen přihlížet z úřední povinnosti), nedodržel-li poškozený ve stanovených lhůtách předepsaný postup a neučinil-li odpovídající úkony k uplatnění nároku. Prekluze je poměrně výjimečně užívaný právní institut, který v daných souvislostech odpovídá přísně konstruované odpovědnosti uživatele honitby za škodu, jejíž vznik nemá možnost výrazněji ovlivnit. Tato odpovědnost je objektivní (bez ohledu na zavinění) a vzhledem k absenci takzvaných liberačních důvodů je odpovědností absolutní. Je proto na místě striktní úpravou způsobu uplatnění nároku vytvořit podmínky k tomu, aby takto přísně pojatá odpovědnost byla kompenzována zvýšenými požadavky na poškozeného, který uplatňuje nárok na náhradu škody (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 8. 2014, sp. zn. 25 Cdo 972/2012, publikovaný pod C14073 v Sobotu civilních rozhodnutí NS, C. H. Beck).

21. Prvotní podmínkou k odvrácení prekluze je, aby poškozený uplatnil vůči odpovědné osobě požadavek na náhradu škody způsobené zvěří na polních plodinách. Pro tento úkon stanoví zákon lhůtu 20 dnů ode dne, kdy škoda vznikla (§ 55 odst. 1 zákona o myslivosti). Ohledně počátku běhu prekluzivní doby je třeba ne zcela jasnou dikci zákona vyložit tak, že vznikem škody se zde míní škodní událost, tedy každé jednotlivé zjistitelné a doložitelné škodlivé působení zvěře na zemědělské pozemky, polní plodiny a zemědělské porosty, o níž počíná běžet lhůta k uplatnění nároku u uživatele honitby (srov. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 21. 8. 2012, sp. zn. 25 Cdo 4682/2010, publikovaný pod č. 8/2013 Sb., soudních rozhodnutí a stanovisek, či rozsudek téhož soudu ze dne 28. 3. 2013, sp. zn. 25 Cdo 346/2012, Soubor C12515). Tato fáze má takzvaný notifikační charakter, neboť slouží zejména k ověření mechanismu škodlivého působení zvěře a k závěru, zda je vůbec dán základ odpovědnosti. Proto je nutno tento úkon doplnit o vyčíslení náhrady, v němž poškozený sděluje charakter utrpěných újem a výši požadované částky. Podle toho, zda jde o škodu, která je zjistitelná dříve, než jsou poškozené porosty sklizeny, či nikoliv, rozlišuje se dvojitý režim. V případě, že je rozsah škody zřejmý okamžitě, aniž by bylo nutno čekat na dozrání nepoškozených plodin (například když porosty byly zcela zničeny nebo byly ztraceny vynaložené náklady), je lhůta pro tento úkon spojena se samotným uplatněním nároku, to je činí shodně 20 dní počítaných od téhož okamžiku vzniku škody. Oproti tomu právě pro případy, kdy se poškození plodin v plném rozsahu projeví až poté, co byla provedena jejich sklizeň, tedy jestliže teprve porovnáním očekávaného výnosu se skutečným lze určit ztrátu, zakládá zákon samostatně běžící lhůtu v délce 15 dnů, jejíž počátek odkládá až k ukončení sklizně (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 4. 2009, sp. zn. 25 Cdo 719/2008, Soubor C7218). Není přitom důvodu z těchto pravidel slevit, ani pokud škoda mohla být vyvolána opakujícími se škodními událostmi či pokud je s přihlédnutím k rozloze pozemků či klimatickým podmínkám zjištění jednotlivých škodních událostí obtížné (viz opět rozsudek sp. zn. 25 Cdo 972/2012). Základním předpokladem pro to, aby bylo možné vyhovět požadavku na náhradu zvěří způsobené škody vůči uživateli honitby, je zachování 20 denní prekluzivní lhůty, v níž byl ve vztahu ke každému jednotlivému škodlivému působení zvěře uplatněn nárok vůči uživateli honitby, kterému tak byla dána možnost ověřit si rozhodné skutečnosti a reagovat na ně. Ve vztahu takto náležitě notifikované škodné události pak je následně možné vyčíslit výši škody, jež má právě v této škodné události svůj původ, a to v daném případě s ohledem na povahu porostů a způsob jejich poškození v posuzované věci patrně ve lhůtě 15 dnů po sklizni. Není určující, jakým konkrétním způsobem k poškození došlo, zda okusem či těž poválením a rozdupáním zvěří, ani to, jaká celková škoda na porostech byla v daném vegetačním období zjištěna, ale to, zda kompenzovaný rozsah destruktivního působení na porost odpovídá notifikované škodní události. Jednalo-li by se o následky poškození v důsledku jiné škodní události, bylo by pak ve vztahu k nim třeba posuzovat zachování zákonných prekluzivních lhůt samostatně. Byť může být působení zvěře dlouhodobé a setrvale se projevující bez výrazných odmlk či změn, znamenal by opačný přístup, že jediná notifikovaná škodní událost by pokrývala celé vegetační období, čímž by byl popřen požadavek postupného zachycování stavu a rozsahu poškozených plodin a tím i smysl a účel této přísné objektivní odpovědnosti (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 11. 2019, sp. zn. 25 Cdo 2234/2019).
22. Žalobce uplatnil náhradu škody u žalovaného výzvou ze dne 8. 10. 2019, která byla dle předloženého podacího lístku dána k poštovní přepravě dne 10. 10. 2019 (tedy ve čtvrtek v týdnu). Dle výpovědi svědka [REDAKCE] byla tato výzva doručena žalovanému až poté, co proběhlo na místě samém šetření znalcem, tedy 12. 10. 2019, kdy žalovaný nemohl být takovému šetření přítomen. Výzva byla vyzvednuta až po následujícím víkend, tedy nejdříve 14. 10. 2019. Jak je shora uvedeno, přísně konstruovaná odpovědnost žalovaného, jako uživatele honitby za škodu, je na druhé straně kompenzována zvýšenými požadavky na poškozeného, který uplatňuje

nárok na náhradu škody. Žalovaný byl povinen škodu žalobci řádně specifikovat, a následně uplatněný nárok na náhradu škody řádně doplnit o vyčíslení této náhrady. Z listiny „Uplatnění náhrady škody – výzva k uzavření dohody o její náhradě“ ze dne 8. 10. 2019 bylo soudem zjištěno, že žalobce škodu specifikuje tak, že tato vznikla na pozemcích v katastrálním území [REDAKCE], označuje zde konkrétní půdní bloky. Jak bylo soudu v řízení doloženo, žalobce je zapsán jako uživatel toliko dvou půdních bloků ze šesti uvedených, a to č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE], které se však nacházejí v katastrálním území [REDAKCE]. U zbývajících půdních bloků je jako jejich uživatel zapsán ve veřejném registru půdy – LPIS, jiný subjekt. Žalobce byl soudem vyzván, aby se k tomuto tvrzení a k těmto zjištěním vyjádřil, což i přes výzvu soudu neučinil. Navíc i u uvedeného půdního bloku č. [REDAKCE] bylo zjištěno, že se jedná o porost rychle rostoucích dřevin. Ve výzvě je žalobcem tvrzeno, že žalovaný je uživatelem honitby v katastrálním území [REDAKCE], kdy na těchto pozemcích jsou žalobcem pěstovány porosty kukuřice. Žalovaný však v tomto katastrálním území žádné pozemky neužívá. Ve výzvě ze dne 8. 10. 2019 také i žalobce uvádí, že je částka „odhadnuta“ na 128 000 Kč s tím, že ve věci bude k zadání žalobce vypracován znalecký posudek. Soud nemůže hodnotit sdělení žalobce ohledně odhadnuté částky 128 000 Kč jako řádnou specifikaci výše škody, kdy ostatně i žalobce žalobou uplatňuje náhradu škody v jiné částce, nežli je uvedena ve výzvě ze dne 8. 10. 2019, a to ve výši 141 254 Kč. Žalobce v řízení tvrdil, že tuto částku pak uplatnil u žalovaného svou výzvou ze dne 26. 11. 2019. Z výslechu svědků a žalobce to ani nerozporoval, vyplynulo, že na předmětných pozemcích došlo ke sklizni kukuřice, a to dne 22. 10. 2019. Dle soudu se v tomto případě jednalo o škodu, kterou bylo možno vyčíslit teprve v době sklizně. V tomto případě bylo nutno čekat na dozrání nepoškozených plodin, i ze znaleckého posudku, který předkládá soudu žalobce, vyplývá, že porost byl dle znalce k okamžiku šetření 12. 10. 2019 poškozen průměrně z 56 %, nedá se tedy učinit závěr o tom, že porosty byly zcela zničeny. I ve výzvě ze dne 8. 10. 2019 žalobce dle svého posouzení odhaduje poškození v daleko nižším rozsahu, a to 30%. Sklizeň na pozemcích proběhla. Žalovaný byl pak povinen do 15 dnů ode dne sklizně, to je ode dne následujícího po dni 22. 10. 2019, vyčíslit škodu, což žalovaný neučinil. Žalobce až ve výzvě ze dne 26. 11. 2019 uvádí, že požaduje k zaplacení částku 151 754 Kč, aniž rozlišuje, co z této částky představuje náhradu za zaplacený znalecký posudek a co představuje dle žalobce škoda na porostech. Dle soudu žalobce prvotně řádně neuplatnil škodu u žalovaného. Pokud písemně uplatnil škodu dopisem ze dne 8. 10. 2019, v této výzvě naprosto nepřesně sděluje místo, kde ke škodě mělo dojít. Škoda dle žalobce má vznikat na naprosto jiných pozemcích, nežli jsou v nájmu žalovaného, jako uživatele honitby, označuje půdní bloky, u nichž není zapsán jako uživatel, navíc nejsou ani vedeny jako orná půda, ale rychle rostoucí dřeviny. Sděluje, že škodu odhaduje, následně ji pak ve stanovené lhůtě 15 od sklizně nevyčísluje. Dle soudu se nelze odvolávat na pochybení, které bylo způsobeno uvedením nesprávného čísla s tím, že i půdní blok, který měl být správně uveden, je o totožné výměře. Sám znalec ve svém posudku uvádí, že znalecký posudek vypracoval na základě údajů sdělených žalobcem. Jestliže soud uzavřel, že žalobce řádně u žalovaného v souladu s citovanými ustanoveními zákona o myslivosti škodu neuplatnil, shledal soud nárok žalobce nedůvodným a žalobu zamítl. Soud tedy nehodnotil nárok žalobce i z toho pohledu, zda škoda na pozemcích obhospodařovaných žalobcem vznikla v prekluzivní lhůtě 20 dnů před uplatněním, kdy i v řízení ze strany žalovaného bylo prokazováno, že škoda na porostu kukuřice vznikala již od období měsíce července roku 2019, v nejširším rozsahu v měsíci srpnu 2019, kdy slyšení svědci naprosto shodně vypovídali o tom, že zejména v tomto období se černá zvěř již nacházela v porostu kukuřice, byly zjišťovány již vznikající škody rytím v porostu, poválením porostu a okusem kukuřice.

23. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 1 o. s. ř. a ve věci zcela úspěšnému žalovanému bylo přiznáno právo na jejich náhradu, které se sestávají z odměny za zastoupení advokátem dle vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, a to za 16 úkonů právní služby

po 7 170 Kč, to je 114 720 Kč (dne 28. 1. 2020 převzetí a porada s klientem, dne 22. 6. 2020 porada s klientem od 18:00 do 19:30 hodin, dne 14. 9. 2020 sepis k vyjádření k výzvě soudu ze dne 17. 4. 2020, dne 11. 10. 2020 právní porada s klientem od 17:00 do 18:20 hodin, dne 20. 1. 2021 za účast u soudního jednání od 10:06 do 12:12 hodin, to je za 2 úkony, jednání přesahujícího 2 hodiny, dne 29. 3. 2021 právní porada s klientem od 17:30 do 19:00 hodin, dne 1. 4. 2021 sepis doplnění skutkových tvrzení a důkazů, dne 21. 4. 2021 účast u soudního jednání od 10:00 do 14:02 hodin, to je jednání přesahujícího 2 hodiny, tedy dva úkony, dne 20. 7. 2021 právní porada s klientem od 17:00 do 18:30 hodin, dne 28. 7. 2021 účast u soudního jednání, dne 7. 1. 2022 právní porada s klientem od 17:20 do 18:40 hodin, dne 10. 1. 2022 a 9. 2. 2022 účast u soudních jednání), dále paušální náhrady hotových výdajů za 16 úkonů právní služby po 300 Kč, to je 4 800 Kč, cestovného z [redacted] do [redacted] a zpět osobním automobilem tovární značky [redacted], registrační značky [redacted] při kombinované spotřebě 5,6 l/100 km benzínu 95 oktanů při ceně 27,80 Kč/1 l v roce 2021 a 37,10 Kč/1 l v roce 2022, základní náhradě za ujeté kilometry jízdou 4,40 Kč/1 km v roce 2021 a 4,70 Kč/1 km v roce 2022 při ujetých celkem 50 km za jednu jízdu [redacted] – [redacted] a zpět, to je 278 Kč při jízdách učiněných v roce 2021, za tři jízdy to je 834 Kč, za jednu jízdu v roce 2022 pak náleží advokátce částka 339 Kč, za dvě jízdy, to je 678 Kč. Na náhradě za čas strávený na cestě, kdy za jednu jízdu tam a zpět náleží náhrada za dvě půlhodiny, za 5 jízd k soudnímu jednání, to je 10 půlhodin po 100 Kč, celkem tedy 1 000 Kč. 21% DPH z uvedených částech pak představuje částku 25 626,72 Kč. Celkem bylo žalovanému na náhradě nákladů řízení přiznáno 147 658,72 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích. Odvolání se podává u Okresního soudu v Prachaticích.

Tento rozsudek je možno k návrhu vykonat, nebude-li povinnost v něm stanovená dobrovolně a včas splněna.

Prachatice 9. února 2022

Mgr. Milada Trůblová
soudkyně